

آنچه پدر و مادرتان به شما نگفته اند : قبل از آغاز، شکست نخور

من پسری 28 ساله ام که با 300-400 تومان حق التدریسی دانشگاه هستم و از دختری خوشم میاد که اصلا اجازه نمیده ببینمش و میگه خودم باید انتخاب کنم. به هر کاری زده ام نتونستم استخدام بشم و دیده ام هم کلاسی تعطیلیم به صرف داشتن پارتی الان در فرمانداری... مشغول کاره. دیگه نا امیدم و کارم شده گریه ، شما کمکی از دستتون بر میاد؟

عبدالرضای عزیز

1- دانشگاه به ما مدرک میدهد و بهمون میگه کارشناس ولی ما "کارشناس" نمیشیم! کارشناسی چیزیه که باید "کار" کنیم تا بهش برسیم و این مستلزم یادگیری خیلی چیزهای دیگه است بیرون دانشگاه مثل درست خود را معرفی کردن ، رزومه خوبی نوشتن ، مهارت ارتباطی با کارفرمایان، دانش مالی داشتن برای درست استفاده کردن از همان 300 تومان ،

2- الان در دوره ای از کسب و کار به سر میبریم که باید کمی مطالعات بیشتری داشته باشی درباره کارمندی و خویش فرمایی، درباره موقعیتهای شغلی در ایران (کتابهای مرکز کارآفرینی دانشگاه صنعتی شریف را توصیه میکنم) در مطالعات خارجی خیلی نکات خوب میتونی پیدا کنی ولی حتما از مغزت و

تجربه ات استفاده کن و بومی سازی دانش نیز انجام بده که به اشتباهات محاسباتی نیفتی (من از این [سایت](#) لذت زیادی برده ام)

در طرح متمم سایت آقای شعبانعلی نیز عضو شو و در اتمسفر بچه های موفق ایرانی نفس بکش و از پای رایانه و نت پاشو به خود کار join شو

3- باید بدون لوس بازی و نق زدن درباره اینکه فلانی پارتی دارد، بیساری ننه بابای پولداری دارد و) که خیلی هاشون هم حقیقت داره ولی لازم نیست هی نشخوارشون کنی) کار کنی و دقیقاً خوراک ذهنیت را باید از مطالب امید بخش انتخاب کنی (زندگی موفقیهای ایرانی را که باورپذیرند بخون و الگوسازی کن) و یادت نره که مغز بیش از واقعیت هستی به تنظیماتی که تو برایش میگذاری ، عمل میکنه.

4- درباره دختری که دوستش داری به نظرم اونجا هم بازی بازنده ها را کرده ای ، اینطوری شش در چهار سراغ یک زن رفتن باعث میشه برادرش بشی نه نامزدش